

Vši - chni, kdo sklá - da - jí
pe - vni zů - stá - va - jí

v Pá - nu své dou - fá - ní,
stá - le bez pře - stá - ní,

ja - ko Si - jón stá - lý jest vždy - cky

vě - ky po vše - cky, vě - ky po vše - cky.

2. Jako Jeruzalém / ze všech stran horami, / tak Pán lid svůj věrný / ohradí hradbami / a jim udělí své pomoci / ve dne i v noci, ve dne i v noci.
3. Neboť nezanechá / Pán svých milovníků, / by dlouho trpěli / zlost nešlechtníků, / ale jejich žal a zemdení / v sílu promění, v sílu promění.
4. Těm, kdo jsou pravého / srdce, Pán pomáhá, / kdo jsou nepravého, / těch vždy zamítává; / věrný jeho lid v svém pokoji / pevně vždy stojí, pevně vždy stojí.